

UZASADNIENIE

W. S. został oskarżony o to, że w dniu 29 sierpnia 2016 roku w miejscowości R., gm. R., pow. (...), woj. (...), prowadził w ruchu lądowym pojazd – samochód osobowy m-ki F. (...) o nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości 0,51 mg/l zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu, **tj. o czyn z art. 178a § 1 kk**

Sąd Rejonowy w Tomaszowie Mazowieckim wyrokiem z dnia 06 marca 2017 roku w sprawie II K 763/16:

1. na podstawie art. 66 § 1 kk i art. 67 § 1 kk warunkowo umarzył postępowanie karne wobec oskarżonego na okres próby 2 (dwóch) lat;
2. na podstawie art. 67 § 3 kk orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 1 (jednego) roku;
3. na podstawie art. 63 § 4 kk na poczet orzeczonego środka karnego zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 29 sierpnia 2016 roku;
4. na podstawie art. 67 § 3 kk zasądził od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej kwotę 1.000 (jeden tysiąc) złotych tytułem świadczenia pieniężnego;
5. zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 204,95 (dwieście cztery 95/100) złotych tytułem kosztów sądowych.

Powyższy wyrok zaskarżył Prokurator Rejonowy w Tomaszowie Mazowieckim na niekorzyść oskarżonego W. S. w całości.

Apelacja wywiedziona została z podstawy prawnej art. 438 pkt. 3 kpk i zarzuciła zaskarżonemu wyrokowi błąd w ustaleniach faktycznych mający wpływ na treść wydanego orzeczenia, a polegający na przyjęciu przez Sąd, iż wina i społeczna szkodliwość czynu, którego dopuścił się oskarżony, prowadząc w stanie nietrzeźwości pojazd mechaniczny, nie są znaczne, co w konsekwencji doprowadziło do warunkowego umorzenia postępowania karnego, podczas gdy w opinii Prokuratury stan nietrzeźwości oskarżonego nie uzasadnia warunkowego umorzenia postępowania w tej sprawie, a ponadto nie uwzględnienie przez Sąd rodzaju i charakteru naruszonego przestępstwem dobra, rozmiar realnie grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, waga naruszonych przez sprawcę obowiązków, jak również postać jego zamiaru, motywacja sprawcy i rodzaj naruszonych reguł ostrożności wraz ze stopniem ich naruszenia, wskazują jednoznacznie na fakt, iż stopień społecznej szkodliwości przestępstwa w ruchu drogowym, jakiego dopuścił się oskarżony, jest znaczny, a co za tym idzie, nie zasługuje on na skorzystanie z dobrodziejstwa warunkowego umorzenia postępowania karnego.

W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Kontrola instancyjna zaskarżonego wyroku pozwoliła na stwierdzenie, iż w analizowanej sprawie sąd należycie ocenił wszystkie towarzyszące jej okoliczności, świadczące o tym, że spełnione zostały przesłanki uzasadniające skorzystanie z instytucji warunkowego umorzenia postępowania karnego w stosunku do oskarżonego W. S..

Nie może ująć uwagi w tym kontekście, że oskarżony ma 61 lat i nigdy nie był karany, w tym również za przestępstwa i wykroczenia drogowe. Do tego od 21 lat posiada uprawnienia do kierowania pojazdami mechanicznymi. W tej

sytuacji istnieją racjonalne podstawy do stwierdzenia, że prowadzenie pojazdu w dniu 29 sierpnia 2016 roku w stanie nietrzeźwości w sposób incydentalny oraz zdecydowany odbiegało od sposobu życia oskarżonego, w którym przestrzegał on porządku prawnego oraz zasad w obszarze ruchu drogowego.

Zauważenia wymaga też fakt, iż podsądny prowadził samochód w stanie nietrzeźwości wyrażającym się wartością 0,51 mg/l, alkoholu w wydychanym powietrzu, a więc wartością nie znacznie przekraczającą dolną granicę ustawowego progu określającego stan nietrzeźwości. Takie stężenie alkoholu w organizmie oskarżonego nie osłabia istotnie zdolności psychomotorycznych, a przez to aż tak dalece negatywnie nie wpływa na poziom bezpieczeństwa w ruchu drogowym.

Powyższe okoliczności prawidłowo Sąd meriti uznał za przemawiające za zastosowaniem w stosunku do oskarżonego dobrodziejstwa warunkowego umorzenia postępowania karnego. Postawa podsądnego z całą pewnością uzasadnia przypuszczenie, że pomimo warunkowego umorzenia postępowania wymieniony będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni ponownie przestępstwa. Należy również podkreślić, iż postępowanie w każdym czasie w okresie próby, a także w ciągu 6 miesięcy po jego upływie może zostać na nowo podjęte w przypadku, gdyby postawiona wobec oskarżonego pozytywna prognoza kryminologiczna okazała się jednak nietrafna.

Wydatkami poniesionymi w postępowaniu odwoławczym Sąd Okręgowy obciążył Skarb Państwa na zasadzie określonej w art. 636 § 1 kpk.